

Dívčí pěvecký sbor
Střední pedagogické školy
Kroměříž

Sbor byl založen v roce 1966 Vlastimilem Válkem, od roku 1983 pak třicet let pracoval pod uměleckým vedením sbormistra Jana Štěpánka. V září 2013 převzal sbor Jiří Jablunka. Pěveckou základnu tvoří asi 90 dívek, součástí přípravy sboru jsou pravidelné zkoušky dvakrát týdně a další soustředění. Za dobu své existence uskutečnil více než tisíc vystoupení doma i v zahraničí, reprezentoval na mnoha mezinárodních soutěžích. Muzikálnost a hlasovou kulturu obdivovali posluchači téměř ve všech státech Evropy.

Z posledních úspěchů jmenujme vynikající výsledky na Mezinárodní soutěži Praga Cantat 2017 – zlaté pásmo (mládežnické sbory) a stříbrné pásmo (duchovní hudba). V loňském roce sbor reprezentoval ČR na koncertu zemí V4 v maďarské Budapešti a zúčastnil se prestižní soutěže Florilège Vocal de Tours ve Francii, koncertoval také v partnerském městě Châteaudun. Letos sbor vydal své první profilové CD s názvem Láska opravdívá.

Jiří Jablunka

Po absolutoriu Konzervatoře Evangelické akademie v Kroměříži vystudoval Sbormistrovství a Učitelství Hv na PdF OU v Ostravě. Založil a 10 let vedl Dětský pěvecký sbor Zborováček při ZŠ Zborovice. Na VOŠPS a SPgŠ Kroměříž nastoupil jako pedagog a sbormistr v září 2013. Podílí se na kulturním životě regionu, spolupracuje s Klubem UNESCO Kroměříž a dalšími institucemi.

Tadeáš Hoza

Narodil se v roce 1994 v Kroměříži. V Hulíně, kde vyrůstal, studoval zpěv na ZUŠ u Mgr. Dany Zapletalové. Po maturitě na holešovském gymnáziu byl přijat ke studiu zpěvu na JAMU v Brně a letos dokončil magisterské studium pod vedením doc. Zdeňka Šmukaře. Je laureátem mnoha pěveckých soutěží, spolupracuje s předními soubory a operními scénami našich divadel. Spolu se svým bratrem Romanem patří v současnosti k nejúspěšnějším a nejvyhledávanějším zpěvákům naší mladé generace.

Zuzana Hradilová a Sára Zpěváková

Studentky 3. ročníku SPgŠ Kroměříž a letošní absolventky II. stupně oboru sólový zpěv v ZUŠ Hulín, dlouholeté členky DPS Zvonky pod vedením Mgr. Dany Zapletalové. Úspěšně reprezentovaly i na letošním celostátním Hudebním festivalu pedagogických škol, kde získaly 1. místo v sólovém i komorním zpěvu.

Zuzana se stala v loňském roce vítězkou Písňové soutěže B. Martinů v Praze a získala Cenu Bena Blachuta za interpretaci lidové písně. Letos jako sólistka vystupovala na čtyřech koncertech Malí velcí filharmonici v rámci festivalu ZUŠKA?ZUŠKA! a po úspěšně vykonaných talentových zkouškách byla přijata ke studiu zpěvu na kroměřížskou konzervatoř.

Koncert se koná v rámci tradičních Dnů zahrad a zámku Kroměříž 2019 k připomenutí zápisu na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO ve spolupráci a za podpory

**MĚSTO
KROMĚŘÍŽ**

**Arcibiskupský
zámek a zahrady
v Kroměříži**

Zlínský kraj

KLUB UNESCO KROMĚŘÍŽ

26. června 2019 v 19.00 hodin

Skleník Květné zahrady

Otvírání studánek pocta Bohuslavu Martinů

Koncert se koná u příležitosti 60. výročí úmrtí skladatele v rámci jubilejního 20. ročníku festivalu Hudba v zahradách a zámku v Kroměříži a Dnů zahrad a zámku Kroměříž 2019.

Záštitu nad koncertem

Přijal starosta města Jaroslav Němec

Dívčí pěvecký sbor SPgŠ Kroměříž

sbormistr: Jiří Jablunka

sólisté: Zuzana Hradilová, Sára Zpěváková,

Tadeáš Hoza

klavírní spolupráce: Eva Kočařová

hudební doprovod: studenti Konzervatoře

P. J. Vejvanovského Kroměříž

PROGRAM

Písničky na jednu stránku (1943)

Cyklus písní na texty moravské lidové poezie pro zpěv a klavír

Rosička
Chodníček
Sen Panny Marie
Rozmarýn *Komorní sbor*
U maměnky *Zuzana Hradilová – soprán*

Čtyři písně (1940)

Písně na slova české lidové poezie

Koníčky na ouhoře *Zuzana Hradilová – soprán*

Májové popěvky (1937)

Písně pro zpěv a klavír na slova moravské lidové poezie

Koleda milostná *Sára Zpěváková – soprán*

Česká říkadla (1931)

Soubor ženských sborů a capella

Zavírání lesa
Mořena, Mořena

Petrklíč (1954)

Dvojpěvy na slova moravské lidové poezie pro soprán, alt a klavír

Žaloba

Špalíček (1932)

Balet na motivy folkloru s lidovými písněmi, dětskými hrami a pohádkami inspirovanými básněmi Karla Jaromíra Erbena

Vynášení smrti

Otvírání studánek (1955)

z cyklu Zpěvy o Vysočině, text: Miloslav Bureš

Komorní kantáta pro ženský sbor, soprán, alt a baryton sólo, recitaci, dvoje housle, violu a klavír. Skladatelem věnováno básníku M. Burešovi a jejich kraji Vysočina.

soprán
alt, ženský hlas recitace
baryton, recitace
housle

viola
klavír
sbormistr, dirigent
scénické ztvárnění

Zuzana Hradilová
Sára Zpěváková
Tadeáš Hoza
Jakub Křivánek
Natálie Garguláková
Barbora Housová
Eva Kočařová
Jiří Jablunka
Pavína Kolaříková

Bohuslav Martinů (1890–1959)

Český hudební skladatel Bohuslav Martinů se narodil v Poličce v rodině, která žila až do jeho dvanácti let ve věžní místnosti tamního kostela svatého Jakuba. Tato existence ve třicetimetrové výšce s rozhledem do obrovského prostoru měla společně se zvuky chrámové hudby, která se linula zespoda z kostela, velký vliv na jeho fantazijní hudební chápání a cítění. Studoval na Pražské konzervatoři, ale hra na housle šla brzy stranou. Více byl nadšen z francouzské impresionistické hudby a zajímal se o hudební kompozici. Do Paříže se v roce 1924 přestěhoval natrvalo. Paříž jej velmi inspirovala, takže se v něm propojovaly dva vlivy – český a francouzský. Svou tvorbu stavěl na lidové písni. Právě ve vokální tvorbě získaly největší oblibu písňové cykly, kterými za druhé světové války vzpomínal na domov. Listování ve sbírkách českých a moravských písní bylo pro něj přímo osvěžující. Výsledkem byly cykly *Písničky na jednu stránku*, *Písničky na dvě stránky*, *Nový Špalíček* a *Čtyři písně*. Z dalších děl jmenujme dvojpěvy pro klavír a housle s názvem *Petrklíč* nebo balet *Špalíček*. Jeho stesk po domově se nejvýrazněji otiskl do jeho menších lyrických děl, k nimž řadíme kantátové cykly *Otvírání studánek* či *Legenda z dýmu bramborové nati*. Poslední léta života prožil již těžce nemocný ve Švýcarsku, kde v roce 1959 zemřel.

Písně o studánce Rubínce Miloslava Bureše, jejichž text neopakovatelným způsobem Martinů zhudebnil, patří k nejprostším a nejniternějším vyznáním lásky k rodnému kraji, jde o jeden z nejkrásnějších chvalozpěvů českého domova.

Dvacetiminutová kantáta byla dokončena 12. července 1955 ve francouzském městě Nice, premiéra se uskutečnila 7. ledna 1956 v Brně.

Skladba je inspirována starým zvykem vítání jara a s ním spojeným čištěním, „otvíráním“ studánek od nánosů jarního rmutu a loučením se s uplynulou zimou.

Úvodem vyprávějí jednoduché, téměř monotónní zpěvy altů a sopránů spolu s recitátorem o tom, jak na Vysočině vždy z jara vycházejí děti čistit studánky. Vlastní obřad otvírání studánek se rozvíjí v řadě sborových i sólových popěveků (soprán – královnička, jejímiž ústy mluví studánka; alt – sasanka) a vrcholí sborovým zpěvem o studánce – hlubáňce. Instrumentální mezihra zahajuje poslední oddíl skladby, její obsahové a výrazové těžiště. V postavě poutníka (baryton) jako by se do rodného kraje vracel alespoň ve vzpomínkách sám autor. Závěr skladby působí neobyčejně silným dojmem, vroucně, útěšně i jímavě.

Tam se hovoří a zpívá o pomyslém klíči od domova: Čím je člověk starší, tím více cítí nejen tíhu klíče, ale též krásnou povinnost zděděný klíč předat dál. I já osobně k tomuto přispěji svým příběhem. Právě před deseti lety mě v těchto prostorách inspiroval můj předchůdce, mimořádný sbormistr Jan Štěpánek, který vzdal hold skladateli podobně dramaturgicky sestaveným programem (Pocta B. Martinů, 18. 6. 2009). Tehdy jsem byl v roli posluchače nejen koncertu, ale i vysoké školy, a netušíc jsem vyslechl sbor, jenž mám tu čest nyní sám řídit. Proto cítím jakýsi závazek a tam nahoru děkuji do pomyslného hudebního nebe za tuto jedinečnou příležitost.

„Jdu cestou starou, vracím se k těm,
co vodám písní cestu otvírali,
co zde studny roubili a pevně plátno tkali,
z nich jsem a vracím se k nim znova.
Co na tom, že jejich dny jsou nenávratně pryč,
z ruky do ruky si podáváme těžký klíč,
klíč od domova.“